

Formålet med § 12 er at give en ekstra støtte i tilfælde, hvor flere jordbrugere ønsker at etablere sig i fællesskab på en noget større bedrift. Eventuelt ægteskab mellem anpartserhververne er uden betydning for anvendelsen af § 12. Det ægteskabelige formuefællesskab kan ikke sidestilles med anpartsejerskab. Hvis et ægtepar ønsker at udnytte § 12, kræves derfor, at begge ægtefæller er anpartserhververe.

Til § 13

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 7 b om lån til personligt ansvarlige interessantskaber eller lignende (visse former for »andelsbrug«) eller et kommanditselskab, men den har større betydning i kraft af forslagets § 12, som tillige med § 11 med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse ved lån til fællesskaberne i § 13.

Til § 14

Bestemmelsen, der er ny, giver låntagere, hvis lån er udmålt på grundlag af en handelsværdi, der ligger under maksimumsbeløbet 1 mill. kr. efter § 4, stk. 1, adgang til i en periode på 7 år efter overtagelsen at få nyt lån inden for det resterende maksimale udmålingsgrundlag til køb af tillægsgjord, anden landbrugsejendom til sammenlægning eller samdrift eller køb af ny bedrift efter afhændelse af den belånte ejendom.

Til § 17

Efter bestemmelsen forudsættes dele af støtteordningens administration henlagt til DLR. Konkrete afgørelser kan således delegeres til DLR. Bestemmelsen omfatter ikke fastsættelsen af regler, herunder regulering af procentsatsen som nævnt i § 4, stk. 2, og omfatter heller ikke kontrol efter § 19, stk. 2. Svarende til den gældende lov kan afgø-

relser henlægges til jordbrugsdirektoratet eller hypotekbanken med rekurs til landbrugsministeriet. Som noget nyt kan landbrugsministeren bestemme, at jordbrugsdirektoratets og hypotekbankens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det er tanken at foretage en nærmere undersøgelse og bedømmelse af, hvorledes kompetencefordelingen og samarbejdet mellem DLR, jordbrugsdirektoratet og hypotekbanken mest hensigtsmæssigt kan fastlægges og tilrettelægges og at fastsætte regler herom i en bekendtgørelse. Det samme gælder for spørgsmålet om, i hvilket omfang rekursadgangen skal ophæves, idet muligheden for at oprette et særskilt ankeorgan uden for landbrugsministeriets departement ikke skønnes realistisk. Der agtes foretaget en konkret afvejning af specielt de retssikkerhedsmæssige hensyn for de forskellige afgørelseskategorier under støtteordningen. I det omfang den nævnte afvejning tillader det, vil den videst mulige forenkling blive tilstræbt. Det er dog hensigten at opretholde rekursen efter § 17, stk. 2, med hensyn til DLR's afgørelser indtil videre for at indvinde erfaringer til en eventuel begrænsning af denne rekurs.

Til § 18

Bestemmelsen er ny, jfr. dog den gældende lovs § 6, stk. 2. I forbindelse med administrationen af støtteordningen vil der blive foretaget kontrol med, om betingelsen for støtte opfyldes af låntagerne. For at lette dette kontrolarbejde for administrationen (og låntageren) foreslås en særlig hjemmel for landbrugsministeren til at indhente oplysninger hos skattemyndighederne, f.eks. fra kildeskatteregisteret, om størrelsen af en eventuel A-indkomst. Denne kontrol kan gennemføres stikprøvevis eller som totalkontrol ved brug af EDB. Kontrolarbejdet vil ikke medføre udgifter for kommunerne eller andre statslige myndigheder.